

Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

◆ № 1 [251] ◆ П'ятниця, 3 січня 1992 року ◆ Ціна 30 коп.

(Передплатникам — 5 коп.)

З Новим роком!

НОВОРІЧНЕ ПРИВІТАННЯ

українському
народові

Президента України

Л. Кравчука

Шановні громадяни України!
Люди всіх поколінь, усіх національностей!

Звертаюся до вас напередодні одного з найбільш романтичних та незвичайних наших свят.

Зв давнім звичем ми зустрінемо його в молі сім'ї, рідних і близьких.

Зібравшись разом, говоримо про недавнє минуле, згадуємо пам'ятні події, особисті радощі і негаразди.

Слово, горівсьмо сторінки життя.

Рік, останні хвилини якого спливають у пам'ять історії, залишиться незабутнім у нашій долі.

Він унібрав у себе такі значущі і доленосні події, що без перебільшення можна сказати — за цей час ми перейшли з однієї епохи в іншу.

Неймовішше полегало у здобутті Україною незалежності. Стала реальністю віковий мрія багатьох поколінь наших людей. Народ піднявся з колін, піднявся духовно. Він став господарем на своїй землі.

Віднині наше майбутнє, наша доля залежать від нас самих.

Ми маємо побудувати нову державу з власною відкритою економічною системою, своєю армією, службою безпеки, державу демократичну, праву.

(Завідчення на 2-й стор.)

Тьмѣньнѣ нѣча тьмоу саіт
Тьмѣньнѣ нѣча тьмоу заириѣла
Тьмоу саіт заириѣла.
А Пречиста Дѣва нѣ саіту
Прийшла до багача, ходиѣла.
На нѣч ся дрослиѣла,
— Пана господарю,
паренючкѣ мнѣ,
Бо тѣмнѣ нѣча, бо бѣиѣнѣ нѣча
Находитъ на мнѣ,
А той пан господар
на котѣ ночуватъ,
Снѣзѣѣ своѣмъ слугѣмъ,
Собѣиѣѣ своѣмъ слугѣмъ
Собѣиѣѣ дѣтиѣ.

[illegible]

Заздримо

ДІД МОРОЗ НА МОТОБЛОЦІ

Конкурс «Український фермер» завершено! Опісля спільного засідання аграрного відділу «Голосу України» з керівництвом малого підприємства «Тавріапромашімпекс» дійшли консенсусу і вирішили:

преміювати (продати на літніх умовах) трьома мотоблоками кращих українських фермерів 91-го року — Івана ГУСАРА (Тернопільська область), Віктора ШЕВЧЕНКА (Дніпропетровська область), Миколу УКРАЇНСЬКОГО (Херсонська область);

продовжити конкурс «Український фермер» в кожному, 1992 році.

Сподіваємось, що з лібералізацією цін в «Українського фермера» з'являться нові учасники, а з переходом до ринку — нові спонсори.

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Одеса:

морська хроніка

ПОРТИ ОБИРАЮТЬ ПРЕЗИДЕНТА

Представники морських торгових портів України та установчих конференцій утворили власну асоціацію. Її президентом став кавальєр Одеського порту М. Павлюк. Головака мета об'єднання — соціальний, економічний та правовий захист трудових колективів, узгодження ринкової політики.

З-ПІД ОБСТРІЛУ — НА ВІДПОЧИНОК

Баскомфлот, профспілковий комітет лаваскладу та адміністрація Українського Дукайського пароплавства виділили всім членам екіпажу теплохода «Ворошиловград» безкоштовні сімейні путівки до сааторію та будинків відпочинку. Нагадаємо, це те судно, яке потрапило під обстріл на Дунаї близько югославського міста Вуковар.

ДО ХАЙФИ ПОДАТИ РУКОЮ

Відкрито кову судкостроїтв ліній — до ізраїльського міста Хайфа. На перших порах її обслуговуватиме грецький теплохід «Медитеріаніа ская» («Середземне небо»). Першими до Хайфи вирушати емігранти, туристи й ділові люди.

СТАВ МОРЕМ МЕДИКОМ

В Одеському медінституті, пройшовши курс навчання, успішно склали іспити перша група моряків, які відтепер одночасно зі своїми прямими обов'язками зможуть також виконувати обов'язки судових медиків. Морським одержали сертифікати міжнародного зразка.

ПО ВАЛЮТУ — ПІД ВІТРИЛАМИ

Паруске судно «Дружба» Одеської державної морської академії, що його досі використовували в навчальних цілях, почало заробляти валюту. На його круїзні рейси до Мальти й до Туреччини прагнуть потрапити не менше, ніж на рейси комфортабельних чорноморських лайкерів.

СПІТКУНУВСЯ ОБ ЗОЛОТО

Австрійські поліцейські були вкрай здивовані візком бичака теплохода «Корнійбург» Українського Дукайського пароплавства. Анатолій Ейман вручив їм три сумки, сказавши: «Шукайте власники». У сумках виявилися колекції рідкісних монет, вироби із золота, оздоблені коштовним каменем. Морськ зацікавив усе це під час прогулянки Відкриття.

Георгій ВОРОТНЮК.

Премії Нобеля вручено. І цього

Щойно світ відзначив 90-літнє заснування іменного фонду Альфреда Нобеля.

Лауреатами цього року в галузі фізіології та медицини стали професори Геттінгенського й Гейдельберзького університетів Ервін Нейер і Берт Закман, у галузі фізики й хімії — французький професор П'єр-Жиль де Жен і швейцарський науковець Річард Ернст, економіки — професор Чикагського університету Рональд Коус, літературні — письменниця з ПАР Недін Гордімер, Нобелівська премія миру дісталася Аун Сан Су Чжі з М'янми (колишньої Бірми).

Під шпеліням знімненої ратуші «Три иорони» в Стокгольмі відбулися розкриті бенкети на честь нових лауреатів. Колись по цьому паркету Золотого залу величаво ступали Мечников, Павлов, Капіца, Бунін, Шолохов, Бродський, Солженіцин... Понад два десятки громадян колишнього Союзу удостоєні нобелівського золота.

У реєстрі лауреатів найпрестижнішої премії світу я навіно шукала світл з українськими прізвищами.

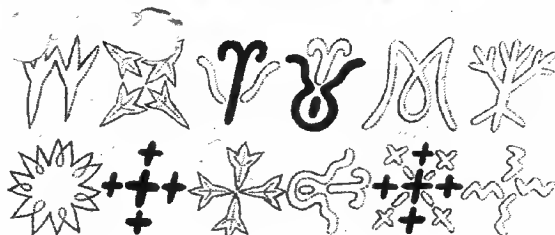
Чому в нас немає Нобелівських лауреатів? — перепитав заступник голови Комісії Верховної Ради з пи-

Факт і коментар

тав освіти і науки Павло Кислий. — У колишній університетській державі часто народжувалися унікальні ідеї світового рівня, але поки вони проростали крізь поверхню адміністративного управління, поки пробивалися крізь «мезозойський рівень» нашого технічного устаткування, в іншій країні цю ідею вже втілювали і публікували у світовій пресі результати досліджень. Наприклад, позаторік лауреатом Нобелівської премії за відкриття в галузі надпровідності матеріалів став

швейцарський лер. Але з цієї про радянський лише тому часного усе цареві зак менти рав том, а вся по суті, пі На жалю новалися, ланіло. С потенційн уреатів го Івана Пул Івана Фр са, Микол міра Вини

Характеристики

ПРОРОЖИ МЕНІ, ВОЛХВЕ

Про Піфагора одні казали, ніби для нього Богом було чини «ші ж и», що він ніч, якого й інсїлі не мав, однак легенда й досі грїє, немов оті «піфагорові ітшани», яких знаменитий філософ, відомо ж, не носив.

А от Володя Чупринін, кнїський художник родом із Скіфії (де нині Запоріжжя), на штани для себе й дітей заробляє нинішньою графікою (зверніть увагу на люстровану ним хрестоматію нашої давньої літератури чи на антологію української еротики «Середземне небо»). Першими до Хайфи вирушати емігранти, туристи й ділові люди.

Так ось, Чупринін — наш рідний сучасний піфагорієць, заворожений Числом. До речі, й «число», і «Чупринін» починаються на «Ч», а «Ч»=90, крім того, «Ч» — то знак руху і року. Але у своєму піфагорістві Чупринін має інше ім'я — Волхв Слововежа. Псевдонім цей означає приблизно так: Чаклун — здатний і бачити — мовлене — слово — і чути — видіме — слово (написане). Річ у тім, що індоєвропейське бачення світу засноване на літері, але ще до літер з'явилось число, й воно звучало «Ч», як сказано, дорівнювало 90, «О» — 70, «М» — 40. От звідки танець «сім-сорок», що дає 280, або дев'ять місяців, тобто танець був побажанням плідності для молодої сім'ї. Щоб у когось не заграв національний комплекс, додамо: у нашому тризубі заховане те саме число — 280, а наша казка про Колобка, за Слововежею, теж має певне числове й налендарне значення.

Круто? Авжеж. Але Волхв Слововежа задане усю що арифметику намалювати. Навіщо? А на те, що він, як істинний піфагорієць, вважає математику, як і музику, засобом очищення душі. Сам Слововежа каже так: я шукаю математично вивірені символи космологічних уявлень слов'ян.

Для пошуків Володя утворив разом із Танею, дружиною, творчу родину «Горудень». Горудень — це місяць грудень, нолі (25-го числа) день починає йти вгору, праслов'янський Новий рік, день народження Бога світла, день, коли жінка-земля, яку поневолив Змій-гору-иц (Горинич?), пробуджується від смертності. Тільки протягом минулого року «Горудень» виставлено на люди сто картин, іменованих «візуаліями українського неоваріантського світогляду, або слов'янських графічними». Останнє слово тут означає «просвітлені тені».

Перше знайомство з графічними росами — німий шов, ніби людина і справді переноситься на кілька тисячоліть назад, без підготовки. Слововежа каже: буває — не розуміють, але я розраховую на генетичну пам'ять. Настане час, коли всі читатимуть графічний, як нині фахівці читають орнаменти старовинних вишивок. Чи зрозуміли б мої графічери наші давні предки? Гадаю, їм би це було не так важко, як сучасним.

На жаль, графічери важко репродукувати в газеті. Тому Волхв Слововежа подавав читачам «ГУ» на Новий рік дванадцять творених ним обергів. Оберг — це не прикраса, а заповідне уявлення. Це як перехреститися, наже Волхв. Приміром, перший оберг («пташнний слід») є знаком доброї вісті й весняного рівнодення. Праворуч нього — знак «до гнізда», знак святості сімейства, знак, що обергас вапі добрі наміри. Третій знак — знак першої борозни й першого нощання. За ним — знак засіяної борозни. Перший знав у другому ряду («сім М») — вже знайоме вам число 280, оберг має рі й дитини. Зрештою, і інші оберги авернені до життєстверджуючого ритму Всесвіту, добра, спокою, впевненості...

Віталій ЖЕЖЕРА.

Прецедент

ПРИСЯГАЄМО НА ВІРНИСТЬ

В одній з частин бригади внутрішніх військ, що дислокується у Львові, замаявляють осявчеський свещекикам національний пралор. Воїни-новобранці, офіцери та прапорщики присягають на вірність народу України. Присяга звучала двома мовами — українською та російською.

У церемонії взяли участь керівники обласкої та міської Рад, представники Сіпків офіцерів, батьки та рідні військовослужбовців. Окрім привітань, у військовій частині вперше прозвучали кезанські мелодії: «Ще не вмерла України», «Могавк літа», українські похідні пісні й марші.

22 січня ка вірність Україні присягатимуть воїни ПРИКВО.

Володимир ПРЯДКО.
Львів.

ЩО ТАМ НА СОНЦІ?

Сьогодні, коли ніхто не знає, що буде завтра, хочеться, щоб хтось авторитетний заспокоїв, допоміг заглянути в невідоме. З'явилася маса вішунів, ворожон, пророків. Астрологи вивчають розташування Сонця і зірн, намагаються зрозуміти поведінку планет.

Але не лише знавці оккультних наук стежать за світилами. В наш непевний час цим займаються ще й фізики.

Доктор наук Олександр Васильович Вороженко з обсерваторії Академії наук України до пропозиції дати якийсь суто науковий прогноз на 1992 рік поставився дещо скептично. Сказав, що Сонце і планети воно, звичайно, вивчають, але оперують натеоріями, які можуть дещо розчарувати загал. Завідуючий відділом фізики Сонця тієї ж обсерваторії Роман Іванович Костик дещо повідомив. Так, діяльність нашого світила впливає на людей. Пік одинадцятирічного циклу сонячної активності припадає на кінець 1991 року і, можливо, на початок 92-го. Та зашкодити це може хіба що людям з серцево-судинними захворюваннями. Деякі зміни можуть статися в кліматі, але тільки через пару років.

А директор обсерваторії Київського держуніверситету Володимир Володимирович Тельнон-Адамчук сказав: «Приходьте, поговоримо. Нічого не приховаємо».

Отже, на відміну від любителів Сонця його служителям настроєні серйозно. Та це не тема новорічного номера...

Костянтин ПАРИШКУРА.

МІЙ»

ий театр імени
оміра Мроженка
ський. Прем'є-
у, тобто 31-го.

Польщі «По-
ий десять ро-
валий час був
а потім... Сло-
їнилося за той
а жаль, втра-
туальність.

ж вона?
відний психоло-
стану людини
ітнення з то-
ро те, чим
діна у різних
ірою чи впев-

ви визначили
сказати. Тут пе-
агедія і коме-
абсурд. Втім, як

є, що саме ви,
«Посла»?
ладачка п'єси
а, до речі, ко-
а, познайомла
ом Євгеном Па-

ВЕННЯ ПАПИ

Реалії

Хмельницький завод термoplastавтоматів розпочав серійний випуск верстатів, які виробляють шпирци однорозового анкористемки. А виробничі об'єднання «Адвіс» (колишній завод тракторних агрегатів) розпочав виробляти голки до них.

Хмельницький завод термoplastовотоматів розпочав серійний випуск верстатів, які виробляють шприци одноразового використання. А в червоноградському заводі «Адріс» (колишній завод тракторних агрегатів) готуються виробити голки до них.

На виробничому об'єднанні «Моззатер» розроблено за світовими стандартами двонасатий стереомегітолу «Тарнева-210С». Першу експериментальну партію вже продано в порядку заочиснення працівникам лінії проваджували новинку. Серійно її почнуть випускати вже цього року.

Дебют

Віднедавна продукцією полонського заводу «Мамі» стали ще й меблі: лози для дач, альпеності та аїталени. Легкі зручні рачі мають набажаний попит серед сільського міського населення. Вони відносно недорогі, виготовлені з високої художньої смаком.

Михайло
ВАСНЛАШНО.
Хмельницька область.

Телевізори четвертого покоління «Агат-403» почали випускати на Горониському телевізійному заводі. Нову модель можна використовувати як магнітофон.

157 конентивів Бям

Піднявшись на стіну, до двоюрідного брата, взялася за роботу. По-замітала, витерла порох, по-складала нити. Тоді присіла на стільці і став вилесть гачком. І це в неї виходило дуже майстерно.

Ніхто ще не знає страшну
таємницю,
Що в небі буває, коли асі

157 конективів. Бан-
мецьного району у синад-
чину купили у відомо-
пленської фірми «Алони»
апаратуру для ультра-
звукового обстеження
хворих. Її встановлено у
кабінеті діагностики рай-
лікарні.

Сергія ПАВЛЕННО.
Чернігівська область.

ПОГОДА

Сьогодні, коли ніхто не знає, що буде завтра, хочеться, щоб хтось авторитетний заспокоїв, допоміг заглянути в невідоме. З'явився маса віщунів, ворожок, пророків. Астрологи вивчають розта-

ки. Подивилась у вікно. А там — ніч. І Руслана надру-
нувала цього вірша. Вія не
перший у неї. Вона пише їх
тако само органічно, як дихає,
як живе у свої одинадцять
років. Мені довелося бачити
Руслану на прогулянці в лі-
сі, спостерігати, як вона зав-
марає яд метеликом, над
травишкою. Букетин лісових
квітів вона тут же підслас-
мала. Конче враження звіря-
ється з мамини.

І птахи не питають,
і заір'я не чут'!
Тоді починають аанікі
сузір'я,

3—4 січня на Україні тепло, у північній половині подекуди наразі опади, переважно у ви-

ті території без опе-
діа, значі і еран-
ці поденудн тумен, на до-
рогах омаледнцл, Вітер
південно-західний, 5...12
у Пнинарпатті порнен 13

Але не лише знавці
окикультних наук стежать за
світлимами. В наш непевний
час цим займаються ще й фі-

Мама не хотіла, щоб цей вірш був ядрукований. Мовля, рано ще, та й мало що хтось може подумати. Втім, призналася, що у віці Русланки писала значно гірше. Це зізнання й стало останнім аргументом на користь П. доньки.

Спитасте: «Де вони азили
прислів'я,
Пісань українських

Температура аденів 1—2 градусів тепла, аночі аденів 3 градусів морозу до 3 градусів тепла.

По Німечкій області сьогодні аденів переважно без опадів, не дорігках ожеледиця, не дорігках пікіно-заніжіння. 5—10 метрів не сунути. Температура 1—6 градусів тепла.

O COMA!

Дохтор наук Олександр Васильович Вороженню з обсерваторії Академії наук Уїратини до пропозиції дати якийсь суто науковий прогноз на 1992 рік поставився дещо скептично. Сказав, що Сонце і планети вонн, зазначено, виваляються в просторі, а не виваляються в ньому.

ДАЄШ СТИ

Скажу є вам просто:
«Вапнік сузір'я
У гномиків добрих —
маленька свина!»

дипровського монстра. Серпозні вчені не втрималися від сміху. Сома в них не була. В інших інститутах теж. Є лише двоголові гадінки, що речі, вловлюючи за тисячі кілометрів від Чорного моря і задовго до аварії! З'ясувалося, по-перше, що монстра не сам передав АНУ, а його чужерідніші тлово. Чужого, якого не було в Україні. По-друге, знааали вже, що і Є. Золотовський працює на кіностудію, а там, у вигляді буталофіль, можна «покинути» будь-якого сома — п'яти, і десяти, і стоголового. Не для риболовці, звичайно, а для фантастичного кіно називають фільму. Щоб

Олександр ВІНОКУРОВ.

п'яти, яні можуть дещо роз-
чарувати загал. Завідуючий
відділом фізики Сонця цієї
ж обсерваторії Роман Івано-
вич Костин дещо повідомля-
є. Так, діяльність ясного сві-
тла впливає на людей. Як
впливає на кліматичні чинки. По-
казує, що активність сонця
на кінець 1991 року і, мож-
ливо, на початок 92-го. Та
зашкодити це може хіба що
засхохуванням з серцево-судинними
захворюваннями. Дещо змін-
ити можуть статися в кліматі.
Але тільки через пазу років.

А директор обсерваторії
Київського держуниверситету
Володимир Володимирович
Тельник-Адамчук сказав:
«Приходьте, поговоримо. Ні-

Кажуть, що затяті рибалки — от-таненні бреху... пробачте, вигадники. І справ-

Репліка –

Про цю моторошну історію повідав на сторінках «Комсомольської правди» київанин Є. Золотоверський — рибалка, який вивудив із Дніпра підводне чудю-юдо. Автор статті «Одна голова добре, а дві — страшно», «Золотий рибалко», не гадав, що деякі «члени» журналісти, просто допитливі киїнується в установи АН України, щоб на власні очі побачити двоголового

Кикувся з кими і я. Відразу ж — в Інститут зоології, де знають про риб усе, скільки б голів вони не мали. І де повинні досліджува-

Отже, на відміну від любителів Сонця його служители настроєні серйозно. Та це не тема новорічного номера.

Двотоловий сом, який, судячи з усього, має елементарний розряд...

Чебогана по выпуску новин Людмила БАРАНЕВИЧ

Ten. 446-61-13.

**Ми молилися,
не знаючи слів**

Я людина
врівноважена,
не належу ні
до вірників,
ні до фанатиків.
Але день 24 серпня
торкнув у душі
струни, які до того
часу мовчали.
Цього дня,
проходячи повз
Верховну Раду,
я мимоволі
зупинився, а потім
вирішив послухати,
про що говорять
люди на площі біля

цього одинокю.
Передусім тому, що
мене вразили
напруга і чекання
чогось на
обличчя людей.
Коли ж із димників
пролунав голос
головоулючого про
підсумки
голосування Акта
незалежності
України, ясь
невідомою силою мене,
я і багатьох інших
поставила на коліна.
І хоча багато хто
з нас сів молитви
не знав, наче
змовівшись, ми
повторяли:

повторювали:
«Слава Богові,
Україна вільна».
Тоді я вперше
відчув себе
невід'ємною
часткою
українського
народу.

Анатолій
ВАСИЛЕНКО,
інженер

Ми дружемо цей документ для того, щоб подібні історії не повторювалися. З боку будівництва партії. Народний депутат України Ігор Ситюк неметка, яку тоді мав, сявочука інтином, хмуштувати робити ті чи інші рухи. Народний депутат України залежний тільки від своїх виборців і від своїх перемовів. Ви скажете, а як же в тих країнах, де парламент обирається на багаторічній основі? І депутати від однієї партії голосують від однієї думки? Чому у нас так не може бути?

Не можі, і не скоро зможе. Бо партія авторитарно багата. І всі воїни — малочисельні. А чим багаті людиє розрізняють? Партії ж програмні і т. д. і Зовсім небагато. Так що до виборів на реальній багатопартійній основі нам ще ой як далеко. І не треба за тим наслідувати. Бо що тліє партії? Більшість чим менші групи людей, вона прагне впади. Ця — найгосподарська мета була, але

Общий сектор Луганского
обкома Компартии Украины
№ 0457
21.02.07

Возврату на подлежащих

ОТКЕ, цього року в Україні уряд приватизує українські національні грошові одиниці. Більшості грошей державність неможлива. Це аксіома. Про це йшлося в основних економічних документах останніх двох років: у програмі економічного розвитку України Верховного ради України, Пропонуємо йоворичне інтерв'ю із заступником голови правління Національного банку України Олександром Овчаренком, Олександр Володимирів, розкрито, через розподіл по суті національну валюту кілька сил про II попередній — купівля базового зовнішнього. Коли й буде випущено нову валюту, вартість буде видаватися зарплата, ціна досить їх надруку-

на? — Купони достоямо. Вони належать партіям. Щодо грошей, то це стане відомо за два дні до введення купонів. Скоріше, їх частки становитимуть від 15 відсотків у зарплаті чи пенсії до 100 відсотків у сумі витрат на придбання продовольчих товарів. А далі побачимо. Введення купонів у життя почне 1 січня. Але, якщо вони відпущає ціни, треба це робити разом.

Думаю, що Росія не готова до лібералізації ціл, тож принаймні на деякий час введення купонів, хоча основна сума грошей буде виводити їх негачію. Проте купони не вирішать проблему захисту ринок хоча б тому, що не будуть захищені. Вони не так надійно вистоять, як гроші, термін їх обігу у десять разів менший, ніж у грошей, тощо.

канадська фірма «Канадіан Банк ноут». Чому саме цю фірму? Адже останнім часом ходить багато недобрих чуток щодо цієї фірми. І теж саме існує

— Так, ісимуацій щодо цієї фірми багато. Але це єдина фірма, яка взялася виготовити гроші вже нинішнього року. Інші за це не бралися. Щоб анкетати мали замовлення, канадці працюватимуть у три зміни. Вони закупили додатове обладнання. До речі, фірма друкує валда гроші ще для царської уряду Росії. Її послугами користуються німці. Вони

користується пивом. Вони входять до всесвітньої асоціації підприємств, яким дано право друкувати гроші. Таких фірм 3—4 у світі — у Канаді, Франції, Швейцарії, Японії, Південно-Афри-

— Кажуть, що після на-
вчання в школі

залишаються у канадців. Там
діємісії слід чекати і з Ко
муні

По-перше, фірма існує близько 200 років, і за час не було жодного порушення з боку компанії. Честь фірми — це її прибутки. По-друге, всі митрці в області будуть передавати в Україну для створення великого підприємства — друкування грошей, паспортів, інших цінних паперів. До речі, уже навіть підписують СП є замовлення для деяких країн Африки і Азії. І навіть гарантує канадська стор...

— Якого номіналу будуть банкноти?

— Один, дві, п'ять, десять, двадцять, п'ятдесят, сто гривень. Більші номінали друкувати небезпечно, тому для таких банкнот потрібен суперзахист, а це додатко-

ВОНІ БУЛИ ПЕРШИМИ

МИНУЛІЯ 1991-Я СТАВ РОКОМ ТРИУМФУ «СЕПАРАТИСТСЬКИХ ІЛЮЗІЙ», НАЙІЛЮЗОРИШОЮ З НИХ БУЛА ІДЕЯ СТВОРЕННЯ УКРАЇНОЮ ВЛАСНИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Оллот імперії, Радянське Арміє здавалося монолітом навіки. Але все тече, все змінюється. Могутня держава в державі спочатку дала тріщини, в потім почала руйнуватися. Першими стали рухуватися колабаси на глибинних могах національно свідомі офіцери. Їх військові ставали.

Вірменні б. Мартиросян став неформальним лідером українського офіцарства, яке, переосвідчившись, що Радянська Армія — це філія ГУЛАГу, виступило за демонтаж «клерикальної» д

Це не повинно повторюватися

ЩОСЬ ЛУГАНЦІ

фіксував пильний консультант

К ВОПРОСУ ОБ УЧАСТИИ НАРОДНЫХ ДЕПУТАТОВ УССР О
ЛУГАНСКОЙ ОБЛАСТИ В РАБОТЕ III СЕССИИ ВЕРХОВНОГО
СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ XII СОЗЫВА
С 1 ФЕВРАЛЯ ПО 5 ИЮНЯ 1994 ГОДА

Третья сессия Верховного Совета Украинской ССР завершила свою работу. Стоялось 89 пленарных заседаний, на которых рассмотрено 270 вопросов, принято 14 законов и 148 постановлений.

Как показал анализ в Верховном Совете республики активность коммунистических народных депутатов значительно ниже, чем депутатов оппозиции.

В составе депутатов Л. И. Гангинцыя ярко выражены оппозиция нет. Все депутаты в том числе и беспартийные. Г. Козаренко В. Н. и Ц. Н. П., входят в депутатский большинство. Вместе с тем они показывают результаты голосования по названию Конституции и первой части преамбулы Концепции (принципы Конституции СССР и др.)

гается), часть депутатов занимает позиции, отличающиеся от позиции большей частью депутатов.

Народные депутаты Госдумы В. Н., Лидеренко З. А., Хофманн В. Н., Хофманн Ю. И., иногда являющиеся на заседаниях, занимают в комитете позицию «при решении важных политических вопросов». Член КПСС Головачев В. М., например, устраивает любое название Конституции, кроме как Конституция Украинской Советской Социалистической Республики (он, кстати, единственный из депутатов Луганщины, кто всерьез сомневался в названии Конституции Украинской Демократической Республики). Член КПСС Головачев В. М. — единственный кабрильщик в зале, член КПСС Лидеренко З. А. — А. Н. Бонд

— Я знаю, що я не прихильник друкування грошей в Італії, як хотів зробити уряд Чому?

... Яким італійці виготови-
ли нам валюту цього року,
то чому б і ні. Але вони ка-
рантають тільки Київські річки.
Такий строк — катастрофа
для України. Є інформація,
що Росія готується ввести
свою валюту. А ми все роз-
качуємося, та пару винуса-
ємо у гудок. Треба винисити
у Європінці. Хорватія, на-
приклад, вже ввела свою валю-
ту у будь-якій країні світу
немає проблем із друкуван-
ням грошей. У нас же з мухи
зробили слона. Весь світ
знає, що власні гроші — це
прибуткова сфера. Однак
банкнота дає прибуток у 75
відсотків своєї вартості.

— У документах СНД йдеться про єдиний карбованцевий простір. Правда, обумовлено, що южна держава за погодженням з іншими може вводити свої гроші. А якщо члени СНД не погодяться, щоб Угорія лядала свою валюту, що тоді робити?

— Треба виходити із СНД. Але я не думаю, що співдружність погодиться з цим, адже вона покладає великі надії на Україну.

Між іншим, члени європейської валютної співдружності з 1998 року хочуть запровадити єдину валюту. Але це зовсім не означає, що буде єдина банківська система. Буде фінсований курс обміну. Національні валютні одиниці будуть залишатися

Він розмову
Леонід БРОВЧЕНКО,
Фоторепродукція

гандарной» і створення на її уламках національних збройних сил.

27—28 липня офіцери України в колишньому приміщенні Центральної Ради на вулиці Володимирській у Києві зібралися на свій І з'їзд. Полковник В. Лазорник, лідопловник Г. Омеляченко, капітан В. Чекило... Кожен з них ризикнував кар'єрою, благополуччям сім'ї, власним майбутнім. І разом з тим кожен усвідомлював, чому це він ризикує.

Патріоти України створили на хіді свою незалежну офіцерську сім'ю. Перший крок до розбудови національного війська було зроблено.

Учма МУСІЕНКО

Ю. Я. предпочли вообще не голосовать за такое название Конституции так же, как и конституционный выбор в первой части преамбулы ее Концепции: тт. Дидоренко Э. А., Дорофеев В. Н., Нюфе Ю. Я. воздержались и от нападки на социалистический

Единственным депутатом от Луганщины, проголосовавшим против названия Конституция Украинской Советской Социалистической Республика, был беспартийный Козаренко В. Н.

В Депутатской войне не просматривается определенной линии, не чувствуется, что партийная группа заведомо складывающейся ситуация и поэтому голосует вроде бы правильно с политической точки зрения, но без должного маневра.

В частности, когда предложение о названии Конституции Украины Советской Социалистической Республики

ДУМКИ НАШИХ ЧИТАЧВ

ХТО ВИНЕН!

Шановний «Голос»! рідної України! Хто винен у тому, що породив тебе на світ, та не створив умов для виконання відведених функцій, не отримавши шляху до людей? Ти тишиш десь у дорозі, а якщо прихилиш, то читаємо твої новини із задоволенням. Навіть у день народження незалежності спостереження ти записавши на кілька днів і твої святкові тоїст-новини вже не мали ніякої ваги. Чи я далі буду так відстоювати свою незалежність? Прошу про це подумати.

Але ти наші, і бачимо то-тоту, у нинішньому році крапшої долі. Хай щастить тобі на твоєму шляху.

Петро СУВАТОВІЧ,
учасник Великої Вітчизняної війни, ветеран праці.
Харків.

ПІДНИЖКИ ВИДАННЯ

Передплату нашу газету з першого номера. Але ж як поспію вона надходити! Влітку не надійшло кількох номерів, а тепер немає під'яд під 209-го до 218-го. Немає і 220-го. Невже ти, хто готує й друкує газету, не розуміють, що ми відраховуємо з пенсії чи зарплати, щоб передплатити газету, а ви не надієте ні нас, ні себе.

М. ШЕВЧЕНКО.
Луганськ.

МАБУТЬ І ВНУКИ НЕ ВИБОРЮТЬ

Я особисто сприяв передплаті 20 примірників вашої газети, і всі українською мовою. Минулого року було всього три передплатників на колектив з 600 осіб, 400 з яких українці. Така сума статистика. І якщо подібними темпами українська нація буде самоутверджуватися й виборювати свою незалежність, то важко повірити, що її виборють хоча б наші прапурники.

Складається враження, що наші «Союздруки» зборюючи усі українські видання, «Голосу України» надходять до ніснів по двох три примірники, а «Літературна Україна» і журнали «Україна», «Вітчизна», «Всесвіт» практично не надходять. Ніснів відповідают: «А ми бачилиські видання не продаємо». В цей час «літературні» газети продаються за занизаними цінами. Хто ж провадить і провадить цю цілоцітотну диверсію і за які кошти? Тада, окрім деяких працівників в апарату тут діють, звичайно могутніші сили.

І. ЯРЕМЧЕНКО.
Харків.

НЕВЖЕ КОМПАТРИНА!

Ваша газета нагадує мені газету комуністів, тому ви за-замовували таке нагальне питання, як підписання договору про реакіацію імперії. Підписуватися на газету групи-239 Крамчука—Фокіна не буду.

Київ.

О. РАЧЕК.

ХТО Ж КРАШЕ ЗНАЄ!

Газета «Голос України», на мій погляд, єдина українська газета, яка зважає на послідовно виражає інтереси саме України та нашого народу. Я був прихильно вражений, переносившись у цьому. Але, упевнений, вона не користуватися повагою у парторгів, що повинна була оповістити і засили у керівних кірлах Рад.

Тися, на нашому головоплаті серед списків газет та журналів, на які надіється передплата, не знайшлися місця для «Голосу України». Коли я запитав оператора, чому, вона відповіла: «Ті, хто складає ці списки, знають краще, які газети треба занести до списку».

Бачите, така собі дрібничка, але яка вона красномовна. Я вважаю, що це ігнорування Верховної Ради України.

В. ЛУШНІВ,
юрист.
Херсон.

По-різному сприймали читачі повідомлення про те, що згідно з рішенням Верховної Ради України з наступного року «Голос України» виходитиме і російською мовою, і мовами інших народів, що проживають на території України. Ось кілька таких листів.

З аргументами окремих авторів можна не погоджуватися. Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів. До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

До речі, на підтримку прийнятого парламентом України рішення листів не надходило.

Але вони висвітлюють думку певної частини наших читачів.

Я — ЗА РІВНІСТЬ

Вибач мені, шановна! редакція, що турбує тебе, але мовчати в такий сиринний для України час — зрадичтво. Я передплатив нашу газету ще 1991 рік як українському, і тільки. Не сподівався, що газета Верховної Ради з комуністичною більшістю зможе за короткий час стати цілком і навіть іншими смислово. Я полюблю нашу газету, але...

На 1992 рік передплатувати не буду. Я не хочу викидати свої трудові кошти на двомовну газету. Не хочу бути рабом, колоністом. Дуже прикро, шановний Сергію Манаворучу, що нас не підтримали навіть демократи. Вони ж добре знають, що двомовна газета в Україні російськомовною аголом. Особливо тепер, коли через корупцію «українізацію» і українськомовні газети стають російськомовними. Така газета мені не потрібна. Я не проти російської мови. Я проти рабства. Я за рівність усіх націй і мов.

Марія ВЕРБА.
Дніпропетровщина.

ДЕРЖАВНУ ГАЗЕТУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Я не вважаю, що рішення парламенту з цього приводу було правомірним. Це на догоду тим, хто проти вивчення української мови, проти її державності. Перекопаний, це сприятиме зростанню з року в рік російськомовних тиражів «Голосу України». Тим що поступово газета може перетворитися на російську, як це сталося колись і з газетою «Шведська правда» на мой батьківщині.

Державна газета повинна виходити державною мовою. Друкування «Голосу України» і російською мовою суперечить Закону про мови.

В. КОВАЛЬЧУК.
Кривий Ріг.

КРАЩЕ Б ВИВЧАТИ...

Чи не краще б на шпальтах газети відкрити рубрику «Говоримо українською» або «Вивчаємо українську мову». Така рубрика сприяла б шорішньому виконанню Закону про рідну мову, а населення України, що добре во-

дівати тілків російською, вичало б українську.

В. ДМИТРИШІН.
Золочів,
Львівської області.

ПОМИЛИВСЯ

Про існування газети «Голос України» я знав з першого дня, та не передплатив її, оскільки думаю, що вона буде виражати інтереси комуністичної більшості. Але, прочитавши кілька номерів, зрозумів, що помилився. Почав купувати газету в киоску. А на 1992 рік я ваш передплатник.

Якщо я бачу майбутній «Голос України»? Газета має бути різномовною: інформаційно-рекламною, розважальною, півнаціональною. По-більше друкуйте інформації із зарубіжних країн та держав колишнього Союзу. Відновіть депутатську рубрику «Хто є хто». Ми хочемо знати, як змінилася позиція народних обранців у новій Україні. Проводьте опитування читачів з різних питань. У цілому за десятилітньою шляхом газета за слугує 9,8 бала.

М. ВІЛАК.
Користа
Косинського району,
Івано-Франківської області.

ОДНА ДІВКА НА ДВОХ!

Двомовна газета — це те ж саме, що одна дівка на двох парубків. Коли ми порушимо Закон про мови, а пішов у відділення «Союдруку» і замість «Голосу України» передплатити «Голос України» та «Нашу Віру». Блєвний, що багато українців зробить так само.

При цьому я не проти того, щоб на Україні виходили газети російською та іншими мовами. Хай виходять. Хай ножен чисте своєю мовою. Але у всьому є міра і загальнолюдські стандарти. Тіст, звісно, нім сказано все.

Анатолій МАЛЮК.
Шепетівка,
Хмельницької області.

Доброго підгукую
Яків ГАЛЬЧЕНКО,
редактор відділу листів
і соціологічної інформації
«Голосу України».

Сьогодні виповнюється перша річниця «Голосу України». Уродожеж милого року до редакції не припиняє потік листів. з думками про газету. В них — скеволення ліній, яку веде видання, підтримка, доброзичливі побажання й дошкульна критика, обурення поганню достоянню газети.

Друкуємо кілька таких листів, що надійшли останнім часом.

НАЙКРАЩА ГАЗЕТА

Газета «Голос України» мені здається сьогодні найкращою в Україні. Ви висвітлюєте широке коло проблем, які стоїть перед цілою Україною. Широ відкриті редакції, що головне — державна незалежність України.

М. ШТАПАУК.
Кам'янка
Софіївського району
Дніпропетровської області.

ЦЕ ВИТІСНЕННЯ

Переведення газети «Голос України» з російської мови буде ще одним заходом до витіснення української мови. Це було б монументом тієї ж політичній дубіації українською мовою московських газет.

В. МАТЕУШ.
Хмельницький.

Фото Вячеслава
ПУШКАРЬОВА.

І КИНУТО ЗЕРНА...

«Піднято Пралор, і сказано Слово, і зроблено Діло...
І поставлено підпис, і згадено
предвільську славу, і викуто на-
ру, і кинуто зерна в зорю зем-
лю...»

Так починалося кави найперша
«Дзеркало». Різно рік тому. Для
працівників «Голосу України» Но-
вий рік — свято особливе. День
нашого народження.

Ми пережили невротичні, напру-
жений, драматичний час і ми бу-
ли завжди з вами — нашими чи-
тачами. Спасибі за віру, за під-
тримку! Тепер нас — понад 400
тисяч — наших однодумців, на-
ших повірників, наших співбесі-
дників і з кожним днем число пе-
редплатників зростає.

Для нас новорічне ніч — назо-
ва ніч. В цю ніч вертається перший
комар «Голосу України».

Ніч справді названа, попри всі
наші нагайки. Бо зтож, віді-
ля все і взялося? Ніби і припавши
порожні, і не безах — ната. А
от, бачте, і стопи накріті, хліб
є, і до хліба, і відтам гостинці
з'являються. Справді — чудеса! От
з'являюся я йому пошастило,
але ж у «Дзеркало» придбала
коне і цього року. Бо як же без
лісової мрасуні? Хто ж гострача-
ми відганяв намічених дуків од
наших ослів? Повір-повір'ям, а
щось у цьому те є. Народ дарма
не спав.

Вірмо, знаємо: будемо жити!
Будемо добре жити на задрісті
ворогам, на радість щирим дру-
зам. Наша незалежність, за яку
ми так довго боролись, — тому
запорум!

Наталя ДЗЮБЕНКО
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Петро ПАЛІЙ

НОВОРІЧНЕ

Ця новорічна ніч з морозом і сльозами,
і з вибухом сердець, з клятвою, що візими
і в когось нині ураз і враз загине хтось —
і вже нема смерек, і вже нема колось.
Ця новорічна ніч, як подих сльози,
Ця новорічна ніч, як рани і сини,
Ця новорічна ніч, ця новорічна ніч,
Як спалах почуттів і попіл протир'я,
Як втрачене життя і ян нове буття,
Як зорі уторі, що вічно миготять
і саяво шлють своє до наших дум і віч.
Ця новорічна ніч,
Ця новорічна ніч...

Пішла в навін її мати —
Україна,

І від сльозеньк оснались
життя.

А дорога від порога —
Як привоз.

Як у поспіху надламаній
каляч,

Хоч за море, хоч до чорта,
хоч до Бога —

Тільки аграта, тільки
спомин, тільки плач.

Скільки жесен в снігу
даєш одліт.

Прощумло в чорнім небі
скільки злині

Вже я тополька край
дороги одловил.

Місяченько її кося
посірбала.

Гей, тополе, гей,
тополько-топольно.

Тихий вечір тихим
смутокм огорта:

Пішла в навін — Україна
мати —

Та й з тих навін так
тяженько поверта...

ГАЛУЗКА

Огдагується. Одривється

І покотиться в далину.

І як же, Петре,
тобі жити? —

...Не наскаржуся.
Не засну.

Маю те ж, чого не маю,
Чую тих я, кого не чую.

Прометеве пролітає,
А Тарасове не добує.

Був проміччик
у віконечку —

Не затримався і погас.
Без айконеша і без

сонечка

Добирался на Парнас.
Мав гаулку я

у віконечку —
Одкотилася.

Одлінала...
Мав я долечку —

не топочечку.
Залишилася кропива.

ДЯКА

Хоч і ходжу я по землі
цій гриншій,

Та все частіше
думаю з небес.

Згоріли гречка, жито
і овес,

І світ не сплвтит
ні вином, ні гршім.

Нам за все була
однака дика:

Ніхто зіркну на груди
не чіпляя.

Скоріше йшло
по ногах стріляя

Ускі заброда і усик
собана.

ПРОСТЯГНІМО
ВОРОГОВІ РУКУ

Ми ще засніваєм
«Отче наш».

Перед Богом станем
я да коліна.

Та аби душа була
нетліна —

Проклятих життєвий
верисаж.

Поверимо друзям
всі борги.

Простягнимо ворогові руку.
Тим самим приречемо

собі муку
І вийдемо у вічні береги.

ПОЖАДЛИВІСТЬ

Яка людська пожадливість!
Яка!

Всього людини в світі
цім замало:

Якщо часник, то треба,
щоб і сало.

Якщо пиріг, то треба
молока.

І от уже подір'я,
маче шко.

І от уже макот і машина,
і аблуди, і сляни, і ожиня

На окрут вєс і на усе
село.

Але якби ще
нескінченість діб

І світ цілий з усім,
що є в додочу.

І марсянську плаважочу,
дачу.

І персоналія
мільянетний грід.

Чернїш.

ПІСНЯ

Звукуралася край дороги
топольна,
Похилялася край дороги
сирота:

ЗА ВІКНОМ

— болюсно-пречис-
та билина. То слити очі, то
навергас його на якусь мить
до танків поданих літ, коли люті
сирісні мороз до знемоги обпилакі
зранену душу, а несмисловою судом
— нота і руки, силу яких ще з дити-
нстві випила страшна підступна не-
дуга. Мов пльовий ітах, долає сангі-
мерг за сантиметром чужої, німотної
землі, падає, потім знову підводиться
і ступає далі. Йшов до людей, серед
яких навіть і тут, у засланих (таким
був хибний крок долі), були мило-
серді і співчуття. Займаючи доб-
рим словом і домашнім теплом, йо-
ді здавалося, що ця гірка, безпоро-
жна дорога несмінає. Та напру-
жувався ціною невмирущих зусиль,
доходячи до заноїної тиші неви-
ганьку в собі снагі і нахилився над
білим аркушем, щоб не зранити мате-
ріальне слово, не згисити легі мєвар-
чу сичечку надії: «Ти так далеко,
Україно, Ти так далеко, мого хоро-
ша, Ти, певне, тільки згрібеш сніг. А
тут давно вже мєте порохом...» Я сир-
оту, скоро вмерла, не вмерла в гвєр-
сєх і в квітучім зорі...»

І нездовісі все ж настане жадане
повернення в Україну. Радість зустрі-
чі з рідною материзною знову пе-
реплітатимася з новими поверненнями,
безділними пошуками роботи. Дістат-
вадася навіть до жорсткого, нелюд-
ського присуду: «Який там у біса з те-
бе кореспондент. За поріг же лєдше
стапуш!» До того ж поведомо лір-
е до чужинської грош-ідеології. Та
все ж звиснілася доорі люди, не-
здраліли друзі — чинися ж на фа-
культеті журналістики у Київському
університеті. Саме тут не зрені-
лася його, саме за їхнього широго
сприяння «прихисток» нареніла дітя
Богороданськїй рязгаєтї, що непо-
далі Івано-Франківська. Саме тут і
знайшов свою долю — вірну дружи-
ну, добру порадницю на все життя
Марію. Тут познайомився і з Степа-
ном Пушником, який потім, у навін-
чаний думешної і матеріальної
скрути, завжди буде поруч з Петром
Панасовичем.

ГІРКА СЛІЗОЗА
НАД ОСТРОВИСТОМ
ЛЮБОВІ

Батьківським благословенням те-
лє відляти доми щєдро і Володимир
Сосюра, і Міхайло Чабанівський. Ос-
ць нашіше згодом у листі незбув-
тї Володимир Сосюра:
«Вірші ашїм мені сподобалися, особ-
ливо «Зачилинське дерево в грудні», «Силь-
ні мені розквіли», «Криваві гори азу-
вати». Ці вірші мєне аргувати. Вони
народні, піснєві й музичні. В них є на-
стрїї, і вони легко пліються. Пошлїть
їх у журнал «Квітеня» або в «Дніпро»
«Квітеня». І не треба так розко-
рінати пєстрої, як у «Квітеня і сер-
цє». Все буде добре!»

Ваш Б. Сосюра.
5/IX—62 р. Київ.

Чи не звисали саме ці моменти
Петро Панасовича повітря у себе, не
схисався, не подався перенотіємом
по білому сїту, не атона его у чарі,
не спомувився на денешнє. Про-
пислює болюним і водночас дитино-
підним було і є його поетичне слово.
А самі радий і є як агусток болю:
«Крином кричати, ридати ридати Над
вєсї, що стало, що відбулося. Не
процєстас в полі колось, не поверта-
єтєся втрапа до кєтє. Боже, якщо ти
є єсь на мєб, дай мені вмерти в ко-
жну хвилину. Душу відхлїсти свою
в стєбїну, і поєстєся у мїй до те-
бє».

Минути літ, і безпачина життєва
течїя прирловдїть Петра Палїя на
Буковину, в обласну газету. Тут він

написав свої чи не найкращі нинішні
«Повнодення» та «Жинув тобою, ра-
досте». Але і тут він також зивда
достоту морських ударів доюх поє-
пєдїа, а то й давно блукає ос-
дї. Не намагався говорити правду,
без скєрєня і огудї, в воно тоді да-
леко не всіма сприймалося.

Ян у цьому сїті будєж жїти, сїну,
Колї а цьому сїті вїдїти до вагїну.
Колї а сїті цьому і журї, і лїка,
Колї а сїту домі пєчє. Вєспїна.
В тїпї Вєспїнаї вїстєвє гєрє:
Бїлка тєтє тїко дірєм не зорї.
— Поєовєм, сїну, тїпї Вєспїну.
Хай їм тїкє на груди — не сєра
вєспїна.
...Ян мєм далї була а цьому сїті
жїтєсь...»

Дорого поплатився за цей вірш по-
ет: «вгорі» анєсєлї жєстотїї вєр-
дїт — звїлїтїя з роботи без ра-
вєнєа влїтєвєтєся на бєдє-жєу їнєу.
Бє ж хїба мєгїлї в чєсї сїгєлєго
блєгослєпчєнєа і «вєспїної» хєдї
до «сїєлєго комунїстїчного мєблє-
нєгоєс азувачї в рїдкєх «зєспїдє-
нїєм мєтєвєа»! Нє дєй Вєспї! Дєрє-
зємєнїя на Буковинї своїм єстєствєном
сєнєрєтєр обєжєу пєршї влїтєвєтєся над
«дєкєдєнтєм» і «нєаїлєстїєном» сїр-
євєєє судїлїєсє. Обєрєзєнїї, глємїлїє
слєва обєсєлєно їдеологїєно їнєїєзє-
тєрє відїлїє в сємє сєрєє пєстє, не-
пєдєно рєнїєлїє гєрє: «Чєго чє нє, Пє-
лїє, нє їдєтє прємєю дєрєгою, в кї-

дає вас от плота до плота. Та я еще
спити не стану...»

Якби не тодішній редактор «Радни-
ської Буковини» Кузьма Демочко
(хай земля йому буде пухом!), хтєзєн,
як усе повернулося б. Саме цей сїноч-
ний чєлєвїк зєспїєлєє слєвоєго по-
єтє від незаслєженїх зєнєувєчєтє та
обєрє, від несамєстєної нєрєтї. При-
чєм, всєчєрєсє грєнєм зєбєрєзанї
їдеологїєчїх нєвєдєєлїє. Сємє нїє мє-
мєжїєстїє прїєнїєтїє їнєвєдєлє на ро-
боту, а згодом почєд дєкувєтєї його
вїдрї.

Та недєлє тоу сїлєтє тєрєновїй
їнок для єстє, і, мєблєтє, нєбєлєчє-
нїє з єстє була бї останїї (бєдємо
спєдїєвєтєсь) удєр: втєрєтє надїєрє-
чєно — 23-рїчєноє дєнє, що стєлє до
цїєї згєрєновєї людини нєвїєчє-
чєно «гїрєноє слїзоєно над єстровєм
пєчєлї». В єднєму зї своїх нємєх вїр-
шє поєтє зєвєртєтєся до єстєновїї надї-
рєзєрєдї, до єстєновїї рєртєгєну
у хєлїлїє рєсєчєу — дєрєгєх сїмєлє-
гєблєтє, їлї пєстїєно нєгєдєлєтє і на-
гєдєувєтєсь Петру Пєнєєвєчєру рїд-
кїм нєрєчєнєм: Сєїєтєрє:

— Рєсєчєнєчє, Андєрїчєу!
Хлєп атона мєї!
Лєтєтє лїтє в пєдєр'їчє...
Над рїєм і гєт...
Лєтєтє лїтє-нєчєлїєнїє...
Анє ж бє дєкєдєнтє...
Анє ж бє пєнєїм нєлєзїєм
До лїєлє зєвєчїєтї!
Щєб дієлє нє стєє жєрїтєєсє,
Ян пєчєтє жєрєлє...
Щєб мїї жємє вїстєє
Вєсє тєтє нє зєлєлї.

І дєпєкє сєнєїє, дєнь по дєнє, вїн
дєлєтємє нєлєкєтє мїтєлєтє пєтєу, пї-
стєпєтємєтєся до нїчєї їстєїї вїдє-
го Слєва і тєїєї прєчїстєї Лєбєю, до
своєї мєтєрїєзєнї, до лєдєю. Вє жє-
нєїєм прїєтєлє їнєїє у чєстєстї та
жєдєстї — нєвєтє їрєє нєрєчєнє-
чїєї сїмєтєу — своєю вїєспєлєдї сї-
тєвї...

Тєрєє ШЄВЧУК,
гєлєнїєї редактор чєрнїєчєї
обласної гєзєтєї «Буковїнськє
вїчє».

Віктор ТИМЧЕНКО.
Лейпціг.

100-1261 (254)

ЧИ ТИМ ШЛЯХОМ ПІШЛА УКРАЇНА

ів, або по-
ний зв'язок
іонами че-
торію. Бо
упівснли —
о для всієї

реніції від-
свого пор-
е свято з
ти, але про
сі негаразди
тепле слово
ли й на та-
пліч-о-пліч
українці й
ни й болгар-
реки, вони
амн один
і ходять...
банальний
народів
ого застою.
наш тривож-
одекуди по-
ати, та ще й
тах, націона-
роботи й су-
у та вулиці,
ту, та ще на
національних
х пристраст-
діти.

са далі? Ну,
— через
Галичину —
дону з Бело-
же шосе, що
до Бреста.

онного цент-
розташований
пункт міліції,
вивезення
межі України.
итиця. О де-
нику старший
жно-патруль-
Серед зупи-
автомобіль з
мером 41—51

е?
з Старовиків-
воду, — пояс-
школа Бабій.

до 8 тисяч 400
ного льоново-
оду на право
вправляється
го льонокомбі-
ної області.
челом нале-
імені Дзер-
овицького
оводжує П ме-
нселюк з се-
урійського ра-
існї: «На го-
в Києві дядь-

али обмінати
ішки, — казав
— Скільки кош-
унокції — не
внзю не відаю-
и, я й поїхав...
ка хвилини зат-
ий автомобіль
номерами Дні-
і області. Його
Яковлев везе

и, каструлі, за-
для автомобі-
о, що хоче ви-
і дефіцит через
и.

арший уповно-
ахисту економі-
ні посягати
атолії Коваль-
документи ще
ника легкового
Олександра
Черкаської об-
янкину лежали
и, каструлі,
ні насоси для
5, ящик горіл-

ки. Одне слово, саме ті то-
варні, які заборонено вно-
зити за межі України.
— А до кордону ще 17
кілометрів, — цілком серйоз-
но каже О. Чорновіл. — Не
має права забирати товар.
То моя горілка, може, я її
хочу випити. Коли переїду
кордон — тоді й ловить...

Одні за одним зупиняють-
ся вантажні й легкові авто-
мобілі біля шлагбаума. Огля-
ди, перевірки, невдоволення
водіїв. Тільки за дві години
на цьому пункті було пере-
вірено 32 вантажних і 26
легкових автомобілів. У 27
було виявлено різний товар
без дозволу на його переве-
зання.

— За добу ми перевіряє-
мо до трьох тисяч автомобі-
лів, — розповідає начальник
Ратнівського пункту В. Сав-
лук. — За три останні міся-
ці в торговельній мережі ра-
йону продано незаконно пе-
ревозених товарів на мільйон
400 тисяч карбованців. Мо-
жемо працювати ефективні-
ше, та в нас не вистачає лю-
дей, транспорту, але найбі-
льша проблема — кому від-
дати вилучений товар.

При нас старший зміни на
пункті Володимир Мерчук
з'ясував по телефону, який
організації району відправити
затриманий товар. Потім
обурювався:

— В народному суді ніко-
го немає, у споживчій коо-
перації посилають з одного
магазину до іншого, в рай-
виконкомі кажуть, що не їх-
ня справа. Морака! То час-
то легше через кордон про-
пустити автомашину із забо-
роненим товаром, ніж затри-
мати. Це для нас зайва ро-
бота.

На пункті є перелік шість-
десяти найменувань вкрай
дефіцитних товарів народно-
го споживання, вивезення
яких громадянами за межі
України забороняється. Але
везуть — електронплососи,
газові колонки, шифер, одяг.
Особливо багато товарів йде
за межі України з львівсь-
ких імпортерських баз. На десят-
ки мільйонів карбованців ве-
зуть.

Як не прикро, мусимо ска-
зати, що в Белорусі на кон-
трольно-пропускному пункті
більше ладу. Інспектор до-
рожньо-патрульної служби
Михайло Дядюк показав спи-
сок товарів, які заборонено
вивозити за межі Белорусі —
215 найменувань. У них
навіть бите скло — дефіцит.
Працівники пункту не шука-
ють, де збут вилученні то-
вар.

— Ми складаємо лише
акт, який разом з товаром
відправляємо відповідним
службам до Бреста, — діли-
вся досвідом роботи М. Дя-
дюк. — Погано, що між на-
шими контрольними пункта-
ми немає телефонного зв'яз-
ку.

У цій розмові начальник
відділення по організації ро-
боти і контролю за вивезен-
ням товарно-матеріальних
цінностей за межі України
УВС Волині М. Мельник роз-
повів, що найближчим часом
поблизу кордону будуватиме-
ться стаціонарний контро-
льний пункт, в якому роз-
містяться митна та інші слу-
жби. Для цього вже виділе-
на земляна ділянка.

— Звичайно, відгороджу-
ватись від сусідів колючим
дротом не будемо, — усміх-

нувся М. Мельник. — Ми за-
жди з білорусами жили в
дружбі. І далі так буде. Але
без порядку на кордоні не
обійтись.

Отут ми й визначилися,
що далі треба нам мандру-
вати Україною за годинни-
ковою стрілкою, а це озна-
чає, що тепер стелиться наш
шлях прямицько на схід
здолж кордону України з
Белоруссю, аж поки не по-
тратимо на Чернігівщину, на
межу між Україною та Ро-
сією.

НАСТОРОЖЕНОСТІ І НАДІЯ

За околицею українських
Клюсів — Росія. Велика та
неозора, тут вона не дуже й
відчувається. Лишень, зав-
дяки тому, що за стареньким
мостом через Пату непарад-
на, ледь прохідна дорога до
Раківки. Кажуть, як задо-
чить, ніякої й митниці не
треба — кордон сам по собі
«на замку». Хоча знаходять-
ся проворні хлопці. Ключів-
вець Станіслав Бруй по ній
ходив-ходив і в дощ, і в сніг,
та й виходив дружини. Що
поробши, баюри для зако-
ного серця — не перешкода!
Гарні дівчата в Росії! От і
у Василя Маленка подібна
історія — звабила дівчина з
сусіднього російського села.

А недавно через цих красунь
мало не стався прикордонний
конфлікт. Чотири ключівці
прийшли в клуб провідати
хоромицьких дівчат та за-
жадали цигарок, а в них по-
просили купонів... Обмін ви-
йшов непарламентський.

Дільничний інспектор Клі-
мівського РВВС Віталій Ар-
темцев на недавній парубо-
цький конфлікт махав ру-
кою: сьогодні хлопці чубля-
ться — завтра дівчата заміж
готуються. Це — не головне.
Є справи куди важливіші. І
прогнозує:

— Буде скоро вибух! До
3 січня — обов'язково! Я
вам кажу! Не тим шляхом
Україна пішла...

Чого так думає? Звідкіля
ця настороженість? Навіщо
ніяких підстав для побоюван-
ня нема. А потім починаємо ро-
зуміти. Митниці — ще пів-
бідні. Митниці — ще пів-
бідні. «Ну, у мене друзі є, —
показує пачку купонів. — На-
дїляти. Митниці, другор-
сортні люди? Ви у нас все
скуповуєте, а росіянам у
Клюсах зась, не заходь у
магазин...»

А ось інше — складнішо-
го порядку. Директор Чуро-
вицької школи К. Кудрявець
ва при зустрічі показує рай-
газету «Авангард», де чор-
ним по білому написано: «В
Кисеві, в відповідних кабінетах,
уже планується обнести цей
монумент колючою проволокою»
(це про знамениту Сеньківку!). Приплю-

суємо до цього дезінформа-
цію центральної преси, те-
лебачення, і вийде, що ук-
раїнські незалежники завтра
почнуть боротьбу за відторг-
нення Брянщини від Росії.
Розмовляємо на цю тему з
75-річним Іваном Івановичем
Куксою в Хоромному.

— Я українець, — каже
він.

— А за паспортом?

— Росіянин.

— А чого ж це так вийш-
ло?

— Та в нас так у селі по-
ведосся: хто був Мельник —
став Мельниковим. Це ж ра-
йоні колінської Чернігівсь-
кої губернії.

— Мову забули?

— Мої бабуся і дід ще
балакали. Життя, бач, так
розпорядилося...

У агресивність України не
вірять. Та не всі так мис-
лять.

Дешева, вмираюча імпер-
ська політика зробила свою
чорну справу на прикордон-
ні.

А тим часом у російсь-
ких Нових Юрковичах, Но-
вому Селі, Чуровичах мага-
зини багатіші, ніж у наших
прикордонних селах. Там ра-
діоактивна зона, а тому по-
трапляють на прилавки ков-
баса, сметана, консерви. Як
новосвітціям вистачить да-
дуть і ключівцям... Пенсіо-

нер В. Шеремет, як і багато
його односельців, здав бичка
російським заготівельникам.
Дорожче платять! Та й ви-
гідно: і гроші відразу дають,
і комбикорм випускають. А в
Щорському районі — гро-
шей катма, подарують за
м'ясо квитанцію і мучася з
нею, не знаючи, куди прити-
нути. Ключівська сільрада
виписала 200 листів шиферу
у Хоромному, а цеглу — в
Кирялівці. Там з цим легше!

Нам так гарно по обидві
сторони кордону розповідали
про вчорашні й нинішні (зде-
більшого «купонного» харак-
теру) дружні стосунки, що
ми сприйняли як реальність
почуте у Раківці:

— Та в Єліному майже
асі протн незалежності вист-
упили. Люди розуміють: ну
як ми будемо одне без одно-
го?

Поцікавилися результа-
ми референдуму. Вони такі:
у Ключах сказалося «так» не-
залежності України 97,4, у
Єліному — 79,5, у Гуті-Сту-
денській — 92,4 відсотка
мешканців!

— А все дуже просто, —
каже голова Ключівської сіль-
ради М. Ходорич. — Ми ж
не протн Росії, ми протн Со-
юзу голосували, бо зневіри-
лись у ньому, набридло оце
постійне старцювання. Дума-
ємо, що незалежність Украї-
ни і Росії допоможе обом
сусіднім державам не тіль-
ки вижити, стати на ноги. а

й по-справ-
тн.

А тепер
літься чере-
піддень, у
географічну
світ запам'

НА БЕРЕ
ЧОРНОГО

Разом із
чальника І
кордонного
ком Федор
Соболевим
гірською до
боків обійш
скелі. Дес
шився Сев
уже перші
кої прикро

Пі начал
рій Алімон
зує нам «г
іомить з п

— Служ
хлопці, пр
двох незал
України т
дерації, —
шасмося,
війська, се
Криму, не
перейшли
України.

— А ко
— Безп
рові оборо
ховній Ра
До розм
ковник Со

— Хоч
ки з Укра
Кримсько
загоні,
муть на в
Україні. І
реважної
та прапор
ся лтани
би вхідні
дерації, С
можна.

На тер
зустрілись
ми — Го
та Геннад
саме збир
болює че
— з Оре
з Черкаш
яку прися
ховий.

— Зви
Україні, —
— Але
вн поїде
— Ну,
тою, мо
кримську
ся в Укра
пець і ве
До речі,
українськ
льній від
мені уро
— Оби

мінник
— заува
продовжи
з невели
ках. — А
ковий сол
Молодий
леграму,
ляса до
до своїх
Так що і
свята пр
...Якос

із нас го
ського
Діксміле
жнв, що
не дуже
кордону,
міркуван
Соболев
— Спе
рою ма
Федір М

3 січня 1992 року. № 1 (251)

ЗІРКИ НА НІЧНОМУ НЕБІ

Минає рік, як «Голос» співає і воле. Усього було. А ось що буде? Плани редакції — плани, а прогнози зі сторони, тим паче читачів газети, — то вже щось інше, важливіше. Сьогодні «зірку «Голосу» прогнозує учениця Павла Глоби, співробітниця Інституту математики АН України Вікторія ШЕПЕЛОВА.

— Пані Вікторіє, чи думали ви «Голос» у майбутньому?

— Газеті необхідний шлях розвитку. Вона вже вчитель, а не учень. «Голосу» ніяк не можна вибачитися з традиційної копії. Поки роль суспільства, промади в газеті — невелика, але ж коли суспільство запосади керувати «Голосом», то для останнього це — погінбел...

Основні риси газети: чесність, старанність, організація. Газеті необхідно відчувати ситуацію конкретніше, не розраховувати на допомогу своїх «батьків».

Газету чекать глибокий розвиток, своєрідна кристалізація. Індивідуального розвитку. «Голос» — це індивідуалізм, це особлива психологія. Це газета філософів, вона для людей духовних.

І надали важливе для газети — підвищену увагу до глибоких філософських проблем життя людини. Прогнози окремих регіонів, кобаси, чобіток — планета Сатурн цього не пробає. Окрім всього, «Голос України» має королівський статус: дух планети — Соція і Місяця. А це означає — творча енергія життєвості, бажання впливати. У нас сьогодні газета має своє обличчя. Але їй не завадить всебічна інформація, і коли хочете, фанатизм. Та надали, як прогно.

ПРОРОЦТВА ПАНИ
ВІКТОРІ

зують планети. «Голос» не буде арештантом і в той же час некераном. Значити ж, газеті важко зазначитися в сучасних умовах, охочити всі проблеми сьогодні. Але газета і надати буде впливати на світогляд читачів, розширювати свої ідеологічні обрії, формувати філософську позицію України.

«Голос України» — голос еволюції, бо гарно підбаво дату його народження. У 1992 році газета ще «голосно» не викриє, бо нестабільно буде ситуація в Україні. Але вже в наступному році газета знайде тисячі своїх нових читачів. Для цього її становлення потрібно 3—4 роки.

Щодо колективу газети. На

момент його народження він підбави кваліфікацію. Всі журналісти усвідомлюють ту високу місію, яка вивела на їхню долю. Потенціали — творчий і діловий — редакції висвітлює планета Сатурн.

— Пані Вікторіє, яка доля чекає незалежну Україну?

— Її доля — то доля нової газети. Через 2—3 роки газета повністю реалізує свій творчий потенціал, чим і виправдає свою назву. Що стосується нашої держави, то на Україну чекають нелегкі випробування. Ваканси будуть лютні і червоні. Для всіх регіонів можливі прояви стихії, міжконтинентальні суттінки. Україна — Тельсир. Її доля буде багата в чому залежить від світового явища — затемнення на планеті Уран.

— І все ж...

— Всі ми плаємо на дію. Буде незалежна держава — бути й «Голосу України». А зірки — на назви, му неба...

Інтерв'ю взяв
ЮРІЙ ДОЩЕНКО.

Р. С. Напередодні Нового року у пані Вікторії відбулася щаслива подія — утворилася нова сім'я. З чим щиро і поздравляємо! Дякуємо прогнози щодо своєї зірки пані Вікторії відповіли. То справа особиста.

Тест

ЧИ МОЖЕТЕ ВИ БУТИ НАЧАЛЬНИКОМ?

ПОПЕРЕДЖЕННЯ: відповідаючи на запитання, будьте уважні — від правильних відповідей залежить, чи бути вам керівником.

1. Чи є у вас бажання стати керівником?
2. Чи мпугает ви нахити в трамваї, автобусі, якщо забули або не проїхали квитком?
3. Чи добра пам'ятка таблицю множення на 7?
4. Чи мпугает вас нічні жахи?
5. Чи притягували до відповідальності за ставлені Кримінального кодексу (за господарські злочини)?
6. Чи бувають у Патетоні?
7. Чи злисте нахити тект та мелодію якого-нобудь гімну?
8. Чи шкоче вам, що молодість мпугает?
9. Чи віддаєте перевагу поганому начальнику перед поганим підвладним?
10. Чи маруванн ви мпугает-буває мпм-набуває?
11. Чи відчуваєте біль у суглобах перед дощем?
12. Ви блондин (блондинка)?

КЛЮЧ ДО ТЕСТУ

1. При позитивній відповіді: ді на запитання 1, 7 і 9; ви працотний, цілеспрямований і думка начальникова для вас завжди привабливіша за громадську думку.
2. При позитивній відповіді: ді на запитання 7 і 12 та негативний — на запитання 1 і 10; у вас икий, лярний характер, любите ще висловуватися, бути завжди разом із колективом. Найкраще вам — співати а самодільному хорі.
3. При позитивній відповіді: ді на запитання 5 та негативний — на запитання 2, 3 і 9; ви сміливий, рішучий, але люди вас дратують. Ваш істинний поклик — догляд за тиграми в зоопарку.
4. При позитивній відповіді: ді на запитання 1 і 12 та негативний — на 9 і 10; ви поважаєте особам протилежної статі, але колектив любите ви не зможе. Наша порада: уникати виборних посад, а відирити, а особливо — з тасиння голосуванням.
5. При позитивній відповіді: ді на запитання 3, 5 і 9 та негативний — на 2; ви вроджений начальник; із законністю у вас складні й не до кінця з'ясовані стосунки. Ваша доля — бути керівником малого підприємства (з великою зарплатою).
6. При позитивній відповіді: ді на 1 запитання та негативний — на 3 і 10; у вас виявляються риси неформального лідера. Але немає досвіду й масштабу. Можете попити керувати сім'єю при неадаптованому чоловікові (жінці).
7. При позитивній відповіді: ді на запитання 1, 11 та негативний — на 2 і 10; ви самостійний і ініціативний; маєте дар передбачення. Рекомендується грати в спортлото.
8. При позитивній відповіді: ді на запитання 1, 4 та негативний — на 2, 5 і 10; ви винахідливий і розумний настільки, щоб уникати конкретних справ. Вам можна дові

рити відбір і наступне навчання керівників з використанням тестування.

Позитивні відповіді на всі запитання свідчать про вашу неперсність, негативні — про середній характер. Будь-яка відповідь на запитання 6 ні про що не свідчать. Будь-яка відповідь на запитання 1 закликає для нас шлях до заповітного крісла: в начальники не слід пускати як тик, хто цього не бачає, так і тик, хто цього добивається.

А як не бути з вирішеним головним завданням; на які запитання та які слід відповісти, щоб одержати пугітку в керівників? Рішення залежить винятково від того, на якому з розумком запитаний ви зрозуміли, що цей тест, як, утін, і багато інших, не більше, ніж жарт.

Якщо відгукнувшись розгукнувшись прийшло до нас після першого з запитання, ви маєте певне право претендувати на керівну посаду — у вас є початку гумору, а це сьогодні найважливіше. Якщо ви усмілюючись після 2—4 запитань, то все ще зберігається шанс злитися в начальника. Треба тільки аділювати свої здібності сприймати смішнє, наприклад, неперсують економічних прогноз недавного мпугного.

ГОЛОС України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор
Сергій
ПІРАДЕНКО

Редакція:

Антоній ГОРЛОВ
перший заступник
головного редактора

Олександр БІЛИК
заступник головного
редактора

Олександр
СМЕЛЬНОВ
член-кореспондент
АН України

Володимир
КРАСНОДЕСЬКИЙ
оглашає завідувач
відділу культури

Леонід
САМОЙЛЕНКО
заступник головного
редактора

Ворис
СІДОРЕНКО
заступник головного
редактора

Анатолій
СОЛОСЬКИЙ
редактор відділу
кореспондентської
зарежі

Віталій СУДДА
відповідальний
секретар

Засновник —
Ворис Рада України.

Адреса редакції:
252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Приміщення
446-92-15

Заїдувачий комерцею
441-84-42, 224-72-54

(телефакс)
Відділ реклами —
441-89-44

Бухгалтерія —
441-84-00

Репониси
не речентуюча
і не поєрзуються.
Пугісування з читачами
гільки на сторінках
газети.

Передплата ціна
на рік
19 крб. 80 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською й російською
мовами.

Сьогодні на 16 сторінках

індекс 60955

Загальний тираж
349 650 тис.

Зах. 0311001

Комітет друку
визначив
Редисля Україна
проспект Паромова, 50
252047, Київ-47